Puhtad wokaalid käigis ~~ka~~ jusstes:
kool, tool, jool, woor, kuor, oor, noor
pool, moor, mual, paad (mne, poe, mitte
mnadi, praadi), rees, peegel, keer, weer,
leer jne. Murdud o häält ei ole siin
minu teades ~~oleme~~ rahvem kui tuoma, juoma, puoma
~~mnaabrikoer raamatkirjaarmäng~~.
Murdud ę häält on aga küllalt, näit.
sekspõnades: mięs, kięma, kięstma,
pięnike (ka pīnike, päris puhas pikk ī,)
tię (põiktee kui ka thee), aga regi-ręę,
ręę tię)
Kaasnandi väljakukkumisega e ja i
vahelt, jääb pikk ę selgeks: węji wręę,
regi ręę; kui ä ja i vahelt kaasnant
välja kukub, siis tuleb i asemele e, näit.
mäji mäe, mäji wäe, käji käe jne.
u on ikka puhas: kuur, puur, luud,
juu, (aga lugu loo = luo, jugu joo = juo).
Puhas pikk ū on ainult weel sõnades,
müüs, tüür, küürima, üür, üürima,
püüdma, jüüma, lüüma
Teistes sõnades on ta nurdud, nagu
nüüd, rüüd, püüd, hüüdma, müük, küür (küsenkas)
Puhas ō: mõõna, rõõkima, kõõk, põõr.
Murdud õ: üõ (üü) jüöma, lüöma
Pikk ā. Hääl, määrkaja, jääv, räägima
jäädus (jäädeina jäen, jäetud) kään, wäänma,
aga: ia, jial, pial, tial, tiadus

Lõpusõnades ę asemel i-hjärele:
kuke (kuki), ąke, tīhę, põhe; genetiv:
kuha, aku, tüha, põha. – Pikk ōi rõõmus, mõõk,
ägr. jõel, võel, wõeras.

Ajalõnad.

Jiduma – jiun, jidusin, jiutud. jidumes-
kasuma kaswan kasusin kasund kasumes.
nägima näen nägin näind nägimas
kakkama kakkan kakkasin akand akkames
pakkuma pakun pakkusin pakkund pakkumes
mähkima mähen mähkis mähkind mähkimes
keima kein keisin keind keimes
jäädima jään jäädisin jäädind jäädimas
tiadma tiän tiadsin tiand tiolmes

Infinit. verbalis: jiduda, kasuda, nähä,
akata, pakkuda, mähkida, keia, jää-
dida, tiada.
Konsonantide väljajäämisega jäävad
wokaalid muutmata: wiga wia,
ligu liu, pidu piu, tiadma tiau
ladu lau, madu mau, nagu nau
widu wiu, tegu teu jne.
Välja langenud d asemele astub j
asemel e: päda põea (ehk põa), pida jaea
näda naea, kõda koea, pada paea jne.